

Puterea
RUGĂCIUNII
de a schimba
CĂSNICIA TA

Puterea
RUGĂCIUNII
de a schimba
CĂSNICIA TA

STORMIE
OMARTIAN

Originally published in the English under the title: *The Power of Prayer to Change Your Marriage*
By Harvest House Publishers
Eugene, Oregon 97402
Copyright © 2006 by Stormie Omartian
All rights reserved.

Drepturile de autor pentru ediția în limba română:
© 2010 Life Publishers International
Springfield, Missouri, SUA
și Life Publishers Romania
Str. Ioan Corneli nr. 4, Oradea, România
Tel. (0359) 177 636, (0359) 322 744, 0744 624 236
E-mail: liferom@rdslink.ro, Website: www.liferomania.ro

Toate drepturile rezervate.

Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, copiată sau transmisă prin orice fel de mijloace – electronice, mecanice, fotocopiere, înregistrare, sau oricare altul – cu excepția unor citate scurte incluse în articole de critică sau recenzii tipărite, fără permisiunea prealabilă a editurii.

Dacă nu există alte precizări, citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu.

Tehnoredactarea: *Daniel Ardelean*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

OMARTIAN, STORMIE

Puterea rugăciunii de a schimba căsnicia ta / Stormie Omartian

- Oradea : Life, 2010

ISBN 978-973-7908-44-5

2

Romanian Edition.

Printed in Romania by *Tipografia Leș s. r. l.*

440097 Satu Mare, str. Arenei, nr. 16

Tel. (0261) 768 352, fax (0261) 730 454

CUPRINS

Puterea rugăciunii și implicațiile mai profunde ale căsniciei	7
1. Dacă se întrerupe comunicarea	35
2. Dacă mânia, răutatea sau abuzul îți otrăvesc relația	59
3. Dacă iertarea nu vine cu ușurință	77
4. Dacă depresia sau emoțiile negative strică atmosfera	93
5. Când copiii încep să vă domine viețile	115
6. Dacă finanțele scapă de sub control	131
7. Dacă se manifestă dependențele sau alte comportamente distructive	149
8. Dacă influențele din afară îți poluează relația sexuală	165
9. Dacă împietrirea inimii determină dragostea să moară	185
10. Dacă nu mai sunteți o prioritate unul pentru celălalt	199
11. Atunci când cuvântul care începe cu „D” devine o opțiune	215
12. Dacă infidelitatea îți zdruncină temelia	229
13. Dacă unul dintre voi ia decizia de a părăsi căminul	247
14. Dacă speranța pare pierdută și ai nevoie de o minune	259
Planifică să fie o poveste de succes	273

*Celui ce, prin puterea care lucrează
în noi, poate să facă nespus mai mult
decât cerem sau gândim noi.*

EFESENI 3:20

PUTEREA RUGĂCIUNII și IMPLICAȚIILE MAI PROFUNDE ale CĂSNICIEI

Fiecare dorește, să observe un anumit fel de schimbare pozitivă în căsnicia lor. Nu există două persoane perfecte, cărora să nu le fie de ajutor, să cunoască mai mult, despre ceea ce are Dumnezeu pentru ei ca și cuplu. Nimeni nu se situează deasupra necesității, de a fi transformat până la un anumit nivel. Majoritatea oamenilor a trebuit, să se confrunte cu un anumit fel de probleme — fie ele mari sau mici — între ei și partenerii lor. Iar cei care nu s-au confruntat cu asemenea probleme, s-ar putea ca în viitorul lor să aibă parte de ele, dacă nu vor face ceva pentru a le preveni. Dar vestea bună este că atunci când se simte nevoia de schimbare într-o căsnicie, puterea lui Dumnezeu poate schimba totul, printr-o rugăciune făcută cu credințioșie — chiar și problemele cu care ne confruntăm și care par de neschimbat.

S-ar putea să te gândești: „*Cine, eu? Eu nu am nicio problemă. Nu văd niciunul dintre cele 14 domenii de concentrare a rugăciunii, enumerate în lista de cuprins ca fiind o problemă în căsnicia mea. Cu excepția... ei bine... poate unul... sau două... sau mai multe... dar ele sunt problema soțului meu (sau soției mele), nu a mea.*”

Dar te rog, să mă ascuți acum, pentru că eu cred că fiecare persoană căsătorită va trebui să ia o decizie la un moment dat în viețile lor cu privire la *fiecare dintre aceste 14 domenii*, chiar dacă *vor permite sau nu ca acestea să devină probleme în căsnicia lor*. Doar pentru că ele nu constituie o problemă acum nu înseamnă că nu vor fi în viitor. De fapt,

aceste preocupări majore sunt capcane, în care este foarte ușor să cazi mai ușor decât am putea noi crede, așa cum dovedesc statisticile recente, care presupun că în curând aproape jumătate din toate căsniciile vor sfârși prin divorț. Motivele invocate de obicei pentru aceste divorțuri, se regăsesc în această listă cu 14 domenii de potențiale probleme.

Aceasta înseamnă că fiecare căsnicie are o șansă de cincizeci la sută, să ajungă la divorț. Desigur că există și excepții. Sunt sigură, că trebuie să existe câteva cupluri care nu au avut probleme niciodată și căsniciile lor au fost întotdeauna perfecte. Nu am întâlnit niciodată așa ceva, dar trebuie să existe pe undeva. Și există cupluri proaspăt căsătorite, pentru care flacăra nu s-a stins și realitatea nu s-a instalat, și ei încă nu au experimentat stresul, pierderile și încercările vieții care pot deforma orice căsnicie. Dar această carte este atât pentru ei cât și pentru cei care s-au luptat cu problemele mariajului lor. De fapt, această carte este pentru toți aceia dintre noi, care suntem căsătoriți. Aceasta nu este doar despre rugăciunea *din mijlocul* luptelor, pentru a găsi vindecare, restaurare și schimbare. De asemenea este și despre rugăciunea de *prevenire* a acestor lupte, pentru a nu lăsa, în primul rând, ca problemele să se dezvolte vreodată în ceva serios.

Mulțumită numeroaselor scrisori, e-mailuri, telefoane și contacte pe site-ul meu, mii de cupluri mi-au povestit despre problemele cu care se confruntă în căsniciile lor. Am adăugat la acestea experiențele pe care le-am avut în propria mea căsnicie, și am găsit ceea ce cred că sunt cele mai obișnuite 14 probleme care duc la divorț. Dacă le putem învinge pe acestea, vom avea căsnicii rezistente la divorț. În căsniciile noastre Dumnezeu are pregătit pentru noi mult mai multe, decât doar să luptăm, să evităm divorțul. El vrea ca noi să fim fericiți și împliniți în ele. El nu este glorificat, când suntem căsătoriți și nenorociți. El are un scop mareț pentru fiecare căsnicie, dar scopul Lui nu poate fi pe deplin realizat, dacă persoanele implicate trăiesc în neînțelegere.

Ai fi surprins dacă ai ști câți oameni există care *dau impresia*, că au căsnicii perfecte și totuși se luptă cu probleme serioase. Chiar și prietenii și familia din jurul lor nu ar suspecta niciodată că au dificultăți, datorită abilității lor de a le acoperi și de a prezenta un paravan uimitor de puternic. Mulți oameni cred că pot ignora și pot trăi cu situația respectivă, dar de prea multe ori lucrul acesta se dovedește, a fi de

nesuportat. Această situație este întâlnită îndeosebi, când oamenii îmbătrânesc și își dau seama că nu se schimbă nimic în căsnicia lor și nu pot trăi la fel pentru tot restul vieții lor.

Sunt pe deplin convinsă că toate aceste probleme, ar putea fi evitate, dacă am înțelege cu adevărat ceea ce vrea Dumnezeu pentru căsniciile noastre și modul în care dușmanul sufletului nostru va încerca întotdeauna să se opună acestui lucru. Iar noi îl ajutăm intrând în jocul lui. Dar există o modalitate, de a grăbi distrugerea planurilor dușmanului și de a vedea triumfând planurile lui Dumnezeu pentru căsniciile noastre.

Dacă și căsnicia ta a fost deja provocată în multe feluri, vestea bună este că Dumnezeu are un plan de a o restaura în modul în care El a intenționat-o să fie. Și El dorește ca tu să fii partener cu El, pentru a vedea, cum se poate realiza aceasta. Faci acest lucru, atunci când trăiești după voia lui Dumnezeu și te rogi în fiecare zi pentru partenerul tău și pentru căsnicia ta.

Știu că acest lucru funcționează, pentru că împreună cu soțul meu ne-am luptat noi înșine în anumite momente cu majoritatea dintre aceste probleme. Au fost momente, în care comunicarea dintre noi a fost distrusă atât de rău, încât nu vorbeam unul cu celălalt zile întregi, iar apoi timp de mai multe luni vorbeam doar strictul necesar și nimic altceva, care să semene cu o comunicare reală. Mânia soțului meu și reacția mea supersensibilă față de ea a fost aproape să determine căsnicia noastră să fie una dintre cele 50%, care nu funcționează. Am avut momentele noastre de lipsă de iertare și amândoi ne-am luptat cu emoții negative precum depresia, anxietatea și teama, care au pătruns în atmosfera căminului nostru. Au fost momente, când am fost atât de ocupați cu creșterea copiilor, încât am uitat de noi complet. Am avut perioade de dificultăți financiare și neînțelegeri în această privință. Am experimentat o împietrire a inimilor noastre unul față de celălalt, și ocazii în care fiecare dintre noi am simțit că suntem foarte jos pe lista de priorități a celuilalt. Chiar am folosit cuvântul, care începe cu „D”, amenințând că divorțăm, chiar dacă niciunul dintre noi nu am dorit aceasta cu adevărat. Eu personal am simțit uneori că s-a dus întreaga speranță și că aveam nevoie de o minune. Și a fost adevărat, pentru că fără Domnul nu există speranță. A fost necesară o minune din partea lui

Dumnezeu, ca să îndrepte lucrurile. L-am văzut pe Dumnezeu făcând o minune schimbând inimile noastre și învățându-ne, să ne îndreptăm către plenitudinea, pe care El o are pentru noi.

Modul în care trecutul nostru ne afectează prezentul

Motivul, pentru care am fost atât de sensibilă față de mânia soțului meu, a fost faptul că am fost crescută de o mamă bolnavă mental, care era furioasă pentru orice lucru. Era furioasă, pentru că ea credea că tatăl ei—bunicul meu—o iubea pe sora ei mai mare și mai mică mai mult decât o iubea pe ea. Ea credea lucrul acesta, datorită faptului că atunci când avea 11 ani, mama ei a murit în mod tragic și pe neașteptate, în timpul unei nașteri, iar tatăl ei nu a fost în stare, să aibă grijă de cele trei fiice ale sale. Mama mea a trebuit să crească cu alte familii și s-a simțit respinsă datorită acestui fapt. Aceasta s-a întâmplat în timpul Crizei economice, când vremurile au fost grele și banii puțini. Oamenii încercau să facă față propriilor lor probleme și nu aveau timpul, resursele sau cunoștința necesară, să ajute un copil în confruntarea cu propriile-i probleme.

Când mama mea a avut 19 ani, a avut febră reumatică, iar boala ei mintală s-a manifestat apoi prin mânie și halucinații. A devenit furioasă pe oamenii, care credea ea că o urmăresc și că încearcă să o ucidă. Putea părea normală pentru un minut, iar în următorul era nebună. Era expertă în a-și ascunde partea întunecoasă, atunci când trebuia, dar nu putea păstra fațada prea mult timp. Boala ei ieșea la iveală întotdeauna, de obicei când era cu ea cineva vulnerabil sau fără putere.

Când tatăl meu s-a căsătorit cu ea, el a crezut că este normală. Adică până când au călătorit spre destinația lor din luna de miere și l-a determinat să schimbe hotelul, în care trebuiau să stea, pentru că ea credea că anumiți oameni de-acolo o urmăresc, ca să o ucidă. După ce a condus și au fugit de alte două hoteluri în același mod, tatăl meu a pus într-un final piciorul în prag. Când au ajuns la al patrulea hotel, el a spus: „Destul! Stăm aici!” Era îndrăgostit de ea și i se părea că este gata să accepte orice, doar ca să fie căsătorit cu ea.

Mama mea era frumoasă. Toți spuneau, că seamăna cu Vivian Leigh din filmul *Pe aripile vântului*. Eu seamănă cu tata. De fapt când oamenii spuneau: „Mama ta seamănă cu Vivian Leigh, iar tu semeni

cu tatăl tău,” mă simțeam rănită. Înțelegeam prin asta că arătam ca un bărbat și nu ca o fată. Odată ce am devenit adult, iar prietenii mei au avut copii, care semănau cu tații lor, mi-am dat seama că nu însemna deloc acel lucru. Așa că am suferit toți acei ani pentru nimic. Totuși am ochii ei buni și dinții ei și pentru acestea sunt mulțumitoare.

Mama mea era întotdeauna furioasă pe tatăl meu, pentru că niciodată nu putea *face* destul, nu putea *fi* destul sau *să dea* destul, ca să o mulțumească. Și această mânie a revărsat-o toată asupra mea, când el era plecat. Am locuit la o fermă izolată în Wyoming, la câteva mile distanță de oraș și de cel mai apropiat vecin. Tatăl meu era plecat mult timp pe câmp, ca să strângă și să hrănească vitele; să repare gardurile; să planteze, să ude și să strângă recolta; și să lucreze la construcția unei mori pentru niște bani în plus. Fără să ai pe cineva, care să te ajute, viața la o fermă depășește o slujbă cu normă întreagă. Înseamnă multe slujbe, grele și împovărătoare. Când el era plecat, mama mă ținea închisă într-o magazie mică de sub scări, unde era ținut coșul cu rufe. Pentru o vreme în magazie eram în siguranță de abuzul ei fizic, dar acolo pândeau alte terori. Înăuntru era întuneric ca tăciunile cu excepția unei raze subțiri de lumină, care venea pe sub prag. Întotdeauna îmi țineam picioarele vârate în coș, în așa fel încât orice șobolan sau șoarece, care revendicau această magazie ca fiind casa lor, să nu poată să mă atingă. O dată am descoperit un șarpe mare încolăcit în casă, iar amintirea aceea nu m-a părăsit niciodată. Tatăl meu a ucis șarpele, dar întâlnirea cu mama celui șarpe, în magazie era întotdeauna în mintea mea o posibilitate iminentă. Eram îngrozită.

Odată ce ne-am mutat de la ferma aceea, nu am mai fost închisă în magazie, dar mama mea a devenit din ce în ce mai abuzivă din punct de vedere fizic și verbal. Nu știam niciodată, când mă plesnea peste față. Acesta era lucrul ei preferat, pe care ea îl făcea și părea să-i ofere bucurie și satisfacție. Simt acum că ori de câte ori făcea lucrul acesta, devenea chit cu mama și tatăl ei, care au abandonat-o, cu familia cu care a trăit și care credea ea nu au dorit-o și cu Dumnezeuul care nu a salvat-o niciodată de oamenii, care credea ea că încercau să o ucidă.

Pe când eram adolescentă, știam că era bolnavă mintal, dar deseori mă întrebam: „*Dacă ea chiar spune adevărul? Dar dacă Frank Sinatra și Papa chiar au angajat mafia să o ucidă, așa cum spunea ea?*” O vreme

priveam atent să văd dacă puteam identifica vreuna din figurile din umbră, despre care ea spunea că sunt în spatele ei oriunde mergea, dar oricât de mult încercam, nu vedeam niciodată vreun lucru suspicios. Când a început să folosească un limbaj murdar la adresa oamenilor, care credea că o urmăresc prin oglinzi și televizor nu mai puteam să-i acord nici măcar beneficiul îndoielii. De multe ori când se afla în public—la alimentară de exemplu—se întorcea dintr-odată către anumite persoane nevinovate și le ataca verbal, spunând cu voce tare, că știa ea ce puneau ei la cale, că o urmăreau și că încercau să o ucidă și urma să raporteze lucrul acesta la poliție. Dacă eram cu ea în acele momente, mergeam repede în altă direcție și mă prefăceam, că nu o cunosc. Nu îndrăzneam să mă uit la fețele oamenilor, pe care ea îi ataca, ca să văd cum reacționau. Doar îmi pot imagina spaima lor, pentru că putea deveni chiar înspăimântătoare.

Ca și consecință a trăirii cu ea, am crescut cu frică, anxietate, depresie, deznădejde, singurătate și o tristețe adâncă în inima mea, care nu au dispărut niciodată. Nu m-am mai simțit niciodată ca fiind parte a cuiva sau a ceva. Aveam nevoie de acceptare și de iubire și le căutam pe amândouă oriunde și oricum le puteam găsi. Am încercat orice, să scap de durerea, pe care o simțeam în interior. Am încercat religiile estice și practici oculte, încercând întotdeauna, să găsesc un anumit scop și o semnificație pentru viața mea. Am căutat dragostea la toate fețele greșite și am devenit din ce în ce mai deprimată de eșecul fiecărei relații.

Când am avut douăzeci de ani, am găsit o slujbă bună la televiziune ca și cântăreață/dansatoare/actriță, iar drogurile și alcoolul erau pretutindeni. Le luam, doar când nu lucram, pentru că eram prea profesionistă, să fac ceva total greșit, ca să-mi periclitez serviciul. Dar de câteva ori am întrecut măsura cu drogurile și am fost foarte aproape, să mă sinucid accidental.

La vârsta de 28 de ani, prietena mea Terry, cu care lucram mult la sesiunile de înregistrare și spectacolele de televiziune m-a dus, să-l întâlnesc pe pastorul ei—pastorul Jack Hayford, de la *The Church on the Way*, din California. El mi-a vorbit despre Isus într-un mod, în care nu mai auzisem vorbindu-se vreodată până atunci. Mi-a spus, că Dumnezeu are un scop cu viața mea, dar nu voi cunoaște niciodată

scopul acela în afara puterii Duhului Sfânt, care ar locui în mine, dacă L-aș primi pe Isus ca și Domn al meu. Mi-a dat trei cărți, pe care să le duc acasă și să le citesc, una dintre ele fiind Evanghelia după Ioan sub forma unei cărțulii și le-am citit în zilele care au urmat întâlnirii noastre. Terry m-a dus din nou să-l văd pe pastor în săptămâna următoare și L-am primit pe Domnul în biroul lui. Atunci am început să văd planul, pe care îl avea Dumnezeu pentru viața mea, iar anii mei lipsiți de scop au ajuns în sfârșit la capăt.

Am întâlnit un tânăr, pe nume Michael Omartian, înainte să devin credincioasă în timpul săptămânii de sesiuni de înregistrare, la care cântam împreună cu Terry. Dar eram pe punctul, de a mă căsători cu un alt bărbat, despre care știam că nu era potrivit pentru mine, și de asemenea știam, că mariajul nostru nu va dura doi ani. Dar eram disperată și doream să simt, cum e să aparții undeva, cuiva, așa că am mers înainte și m-am căsătorit cu el. Așa cum s-a dovedit mai târziu, era ca și iadul, pentru că mă aflam în locul nepotrivit alături de persoana nepotrivită.

În mod surprinzător, l-am văzut din nou pe Michael Omartian în biserică doi ani mai târziu, după ce s-a încheiat prima mea căsnicie. Am început să frecventăm biserica împreună și ne-am întâlnit aproximativ un an, după care ne-am căsătorit. În acea perioadă m-am rugat și m-am rugat, ca Dumnezeu să-mi arate, dacă Michael era persoana, cu care trebuia să mă căsătoresc și ori de câte ori făceam lucrul acela, simțeam pacea lui Dumnezeu, care mă asigură că aceasta este voia Lui. Continuu să-l ofer pe Michael Domnului, spunând: „Dumnezeule, scoate-l din viața mea și închide ușa, dacă nu e să fim împreună.” Și l-aș fi lăsat să plece, dacă Dumnezeu mi-ar fi arătat acest lucru, pentru că eram foarte conștientă de modul, în care mi-am ruinat viața făcând lucrurile după capul meu. Acum nu intenționez să mă încred în judecata mea; doream doar ceea ce dorea Dumnezeu. Când ne-am căsătorit eram convinsă că era ceea ce trebuia să fac. Datorită acelei siguranțe, când eu și Michael am avut probleme, în anii care au urmat, mi-am amintit întotdeauna asigurarea din partea lui Dumnezeu, că noi eram mențiți să fim împreună.

Problemele au început imediat

Cea mai mare problemă, pe care am văzut-o în căsnicia noastră, a fost mânia soțului meu. Era explozivă, neprevăzută și întotdeauna direcționată către mine. Datorită trecutului meu eram mult prea sensibilă și fragilă, ca să o suport sau să mă confrunt cu ea. La început am crezut că totul e din vina mea. Mă gândeam: „*Trebuie să fu o persoană îngrozitoare, de îl fac să se înfurie pe mine tot timpul.*” Încercam tot ce îmi stătea în putință, dar nu era destul. Eram deja prea distrusă și rănită, ca să fiu capabilă, să-i fac față sau mai bine să înțeleg, de unde venea el.

Când eram căsătoriți de mai puțin de un an, am trecut printr-o eliberare majoră de frică, depresie și anxietate cu ajutorul unei soții înțelepte de pastor, pe nume Mary Anne, care s-a rugat pentru mine. Și aceasta a fost de un ajutor extraordinar. De asemenea împreună cu soțul meu ne-am dus la consilieri maritali creștini și începeam să văd că mânia lui Michael era problema *lui*, nu a mea. De fapt unul dintre consilierii maritali la care mergeam atunci mi-a spus: „Michael ar fi avut această mânie indiferent cu cine s-ar fi căsătorit. Dacă s-ar fi căsătorit cu altcineva, și-ar fi îndreptat mânia asupra ei.”

Această cunoaștere m-a ajutat să nu mă simt falimentară, dar încă nu puteam să înțeleg cât de învinsă mă simțeam, când mă ataca cu acele cuvinte pline de mânie. Era ca și când mama mea mă plesnea peste față din nou și din nou. Mă făcea să mă simt în același fel — mică și fără valoare. Mânia lui era ca și un șarpe ascuns, întotdeauna furișat și gata să lovească, când te așteptai mai puțin. Devenea o problemă adâncă și care aproape că ne-a distrus căsnicia.

Multă vreme am fost furioasă pe Dumnezeu, pentru că m-a lăsat, să mă căsătoresc cu cineva, care era exact ca mama mea în orice privință. Nu am văzut niciun semn de mânie din partea lui Michael, înainte de a ne căsători și mă întrebam de ce nu mi s-a descoperit niciodată. L-am văzut luptându-se cu depresia și cu sentimente de eșec, dar și eu aveam acele probleme și credeam că îl pot ajuta prin ele. Credeam că vom fi acolo unul pentru celălalt. Am crezut în mod eronat că datorită faptului că Dumnezeu ne-a chemat să fim împreună, nu vor exista probleme, când vom fi căsătoriți.

În apărarea lui Michael, cred acum că mânia lui provenea din faptul că avusese dislexie în zilele în care oamenii nu știau ce este

aceasta. Mama lui mi-a spus că a fost foarte aspră cu el, pentru că se străduia așa de mult la școală și ea credea că este un răzvrătit. Fiind binecuvântată eu însămi cu un copil dislexic, înțeleg acum frustrarea persoanei, care suferă de aceasta și sentimentele adânci de eșec, pe care le au pentru că nu pot învăța la fel ca și ceilalți. De asemenea o înțeleg din perspectiva unui părinte. Înainte ca problema să fie diagnosticată, nu îți dai seama de ce copilul tău nu se descurcă la școală așa cum ar trebui. Știi cât de inteligent este copilul tău, cât de creativ, de talentat și cât de uimitoare este memoria lor, dar când vine vorba de citit, ei par să se izoleze. Ei par răzvrățiți pentru că refuză să facă lucrul respectiv, dar adevărul este că nu pot. Deci în timp ce simpatizez întru totul cu situația prin care a trebuit să treacă mama lui Michael, mi-a părut rău și pentru Michael. El a suferit de sentimente copleșitoare extraordinare de eșec și depresie datorită acelei boli.

Acum cred că de acolo provenea mânia lui. Era furios datorită frustrării de a fi un dislexic creativ într-un sistem educațional lipsit de creativitate și rigid. Era furios pe mama lui, pentru că adeseori aceasta era furioasă pe el, pentru ceva față de care nu putea face nimic. Iar el și-a revărsat furia asupra mea.

Urmează să vă spun mai multe despre povestea noastră mai târziu în carte, dar doresc să vă dezvălui acum că are un final fericit. Căsnicia noastră a trecut prin multe perioade dificile, dar suntem căsătoriți de mai bine de 34 de ani. Împreună cu soțul meu ne-am schimbat mult în bine, și voi împărtăși cu voi cum s-a întâmplat acest lucru. Nu vreau să spun că suntem perfecți. Departe de mine acest lucru. Dar suntem dovada vie că dacă *vrei*, poți să te schimbi. Și dacă perseverezi și continui să te rogi, poți vedea lucrurile transformându-se. Deci dacă dorești să-ți protejezi căsnicia de lucrurile, care o pot distruge sau tânjești să restaurezi paguba, care s-a făcut deja, continuă să citești și descoperă modul în care să faci aceasta. Poți găsi succesul, pe care îl dorești în căsnicia ta, dacă faci lucrurile după voia lui Dumnezeu și dacă refuzi să renunți.

Tu te poți schimba și la fel și el (ea)

Ni se spune mereu și mereu: „Să nu cumva să încerci să-ți schimbi soțul (soția) pentru că el (ea) nu se va schimba niciodată.” Dacă auzi